

tion, der krævede væsentligt mere arbejdskraft end den vegetabiliske produktion. Skulle kornprisen kunne bremse svineproduktionen, måtte den så højt op, at produktionen blev urentabel, og det var vel ikke meningen. Loven ville derfor ikke bremse produktionen, men blot indføre en tvangsforskydning af indtægt fra familieforbruget til storbruget. Han ville foretrække den af husmandsforeningerne foreslåede nettokornsalsordning. Den foreslåede kornlov ville få en række uheldige konsekvenser: prisniveauet ville stige, jordpriserne ville stige, og vi ville få en for høj grad af selvforsyning.

*Morten Lange* (SF) fandt, at landbruget under den økonomiske fremgang burde give afkald på nogle af de mest akavede støtteordninger. Den krisestemning, som der var om det oprindelige forlig om landbrugsstøtten, kunne ingen fremmane igen i dag. Alligevel havde man opretholdt hjemmemarkedsordningen, til trods for, at den satte pristallet i vejret. De værste af lovforslagene var dog kornloven og rapsloven. Med hensyn til kornlovsforslaget kunne Morten Lange tilslutte sig Svend Haugaards udtalelser med den tilføjelse, af ordningen også medførte, at vi fik et dårligere produkt på markedet, end vi ellers ville have fået. Det var i det hele taget et spørgsmål, om vi burde favorisere korndyrkningen her i landet. Rapsloven satte margarineprisen i vejret, tvang margarinefabrikkerne til at aftage olie, som de ikke kunne anvende, men måtte sælge med tab, der skulle dækkes af margarineforbrugerne. Ordningen var overflødig og skadelig. En fremsynet landbrugspolitik med støtte til fremme af rationalisering og afsætning var hans parti derimod villig til at drøfte.

*Bækgaard* (Uafh) var skuffet over, at lovforslagene var fremkommet så sent. I øvrigt havde lovforslagene samme fejl som de tidligere landbrugslove, de var for kortsigtede og kunne kun muliggøre en kortsigtet landbrugsplanlægning. Hvis regeringen mente, at forslagene ville medføre en rimelig indkomstmæssig placering af landbruget, var han ikke enig med regeringen. Han var tilfreds med ændringerne i afsætningsloven, men mente, at der i afsætningsloven burde optages regler om en låne- og opsparingsordning for unge, førstegangsetablerede landmænd. Forhøjelsen af priserne i kornlovsforslaget var ikke tilstrækkelig som compensation til landbruget for inflationen, og priserne var også for lave til at kunne blive den regulator, der var tiltrængt i svineproduktionen.

Efter 1. behandling henvises lovforslaget til behandling i et udvalg, hvor det imidlertid ikke lykkedes at opnå enighed. I udvalgsbetænkningen opdelte udvalget sig i en række mindretal.

Et *mindretal*, bestående af socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget med undtagelse af *Holger Eriksen*, indstillede lovforslaget til vedtagelse med de af landbrugsministeren foreslåede ændringer, der er omtalt ovenfor.

Et *andet mindretal*, bestående af venstres medlemmer af udvalget,